

EL CANÇONER DE PETRARCA

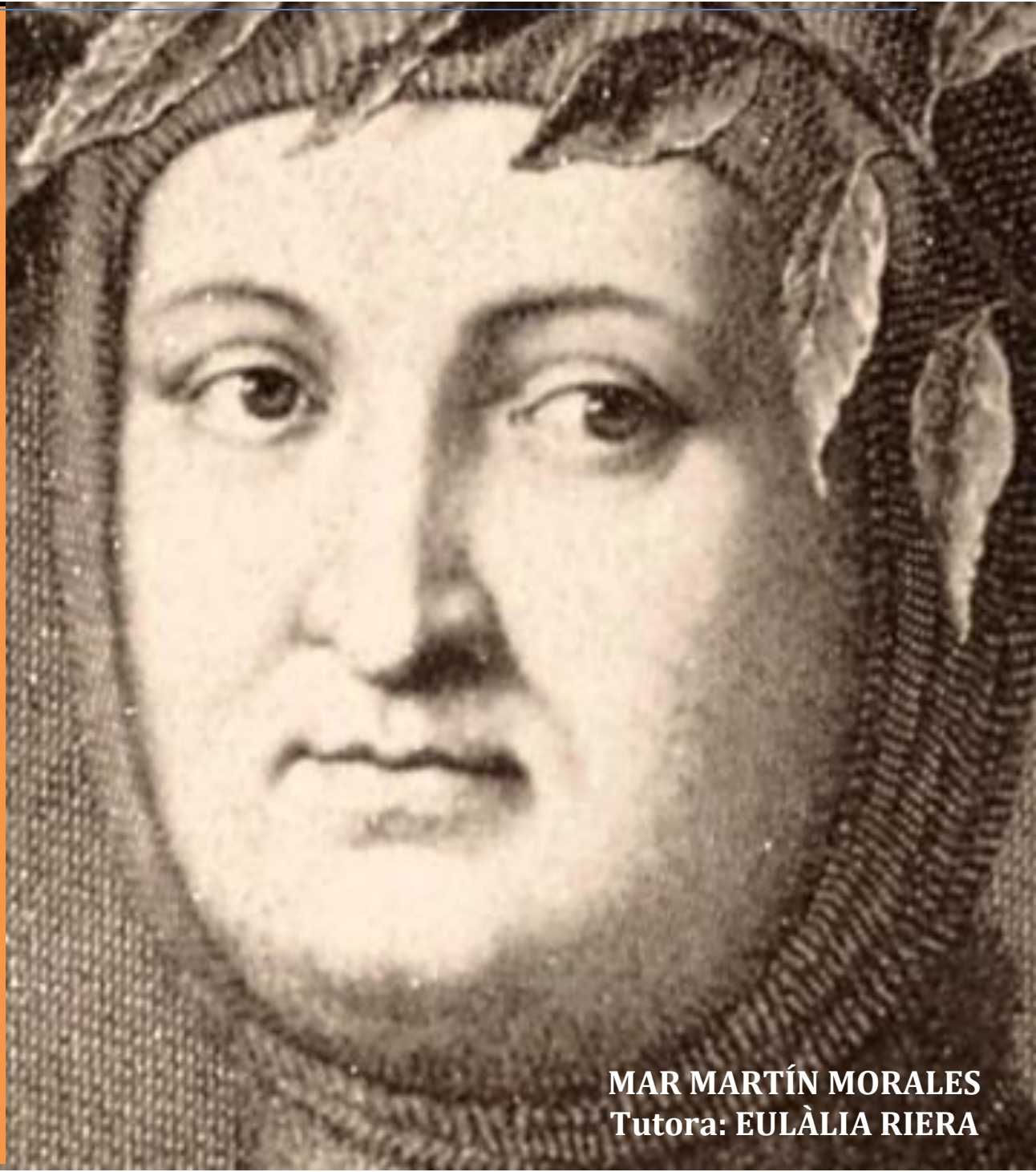
En aquest treball m'he proposat d'analitzar una selecció de sonets del *Canzoniere de Petrarca* extrets del llibre "*Cançoner. Tria de Sonets*, traducció de Miquel Desclot".

El criteri seguit per escollir els deu sonets analitzats ha estat, principalment, la seva temàtica: tots giren entorn de l'amor del poeta cap a Laura. També he tingut en compte que tots ells tinguessin altres elements, clars i entenedors per tal de, més endavant, poder-ne fer una comparació, tot observant per una banda, en què reincideix l'autor, quins aspectes remarca i en què posa més èmfasi a l'hora d'escriure. I per l'altra, conèixer l'evolució en la manera d'expressar i transmetre el seu sentiment amorós.

Podrem observar al llarg del treball que el Cançoner és com una roda que dona voltes i més voltes, una i altra vegada, obsessivament, sobre el mateix objecte: l'amor que sent per Laura. Sense mai voler ni poder separar-se'n, ni deixar de pensar ni d'escriure sobre ell.

L'escriptura del Cançoner acompanyà Petrarca al llarg de més de vint anys. D'aquí que en ell siguin indistriables vida i literatura. No perquè la seva poesia reculli la vida o en sigui un reflex fidel sinó molt més eficaçment perquè la paraula modela els seus passos. Petrarca ha obert el camí, anticipant-s'hi, a tots els artistes moderns que han descrit la seva experiència infinita del buit, igualment infinit: Hölderlin, Baudelaire, Leopardi, Celan, etc.

Ja alguns autors, contemporanis, van adoptar el *Petrarquisme* en la seva obra. En aquest sentit, he pogut mostrar que especialment el Petrarca Llatí però també el seu Cançoner va esdevenir un referent per als autors del seu temps i he reconegut el seu traç en l'obra d'alguns poetes medievals catalans, com són Andreu Febrer o Jordi de Sant Jordi. El meu treball acaba amb Ausiàs March, el poeta que va transformar profundament la tradició lírica catalana.

MAR MARTÍN MORALES
Tutora: EULÀLIA RIERA